

Spm. nr. S 3834

Til statsministeren (13/9 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Er ministeren enig med den italienske finansminister Vincenzo Visco indirekte beskyldninger mod Danmark, Storbritanien og Sverige for at være skyld i Euro'ens øjeblikkelige fald?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen i spørgsmål nr. S 3833.

Svar (27/9 2000)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

I den artikel i B.T. den 12. september 2000, som der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet, giver den italienske finansminister Vincenzo Visco intetsteds – hverken direkte eller indirekte – udtryk for, at Danmark, Storbritannien og Sverige skulle være skyld i euroens faldende kurs overfor amerikanske dollars.

Spm. nr. S 3835

Til statsministeren (13/9 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Er statsministeren enig med den franske EU-minister Pierre Moscovici, der har udtalt følgende, »der er brug for en euro-regering inden for EU, som mere effektivt kan styre samarbejdet med EU's Centralbank«. Moscovici mener, at man kan have en sådan økonomisk EU-regering på plads i løbet af to til tre år?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen i spørgsmål nr. S 3833.

Svar (27/9 2000)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Der er ikke brug for en euro-regering inden for EU. ØMU'en med den fælles valuta er baseret

på, at der er et behov for samarbejde om den økonomiske politik, men også på, at samarbejdet fortsat foregår mellem selvstændige lande.

ØMU'en baserer sig på en klar arbejdsdeling mellem

- den fælles monetære politik (penge- og valutapolitik), som Den Europæiske Centralbank (ECB) har til opgave at varetage,
- den økonomiske politik, der drejer sig om vækst og velfærd (finans- og strukturpolitik) og som er medlemslandenes regeringers og parlamenters ansvar,
- lønudviklingen, som arbejdsmarkedets parter i de enkelte lande har ansvaret for.

Denne arbejdsdeling svarer til den, som har eksisteret i Danmark i mange år. Det gælder også for stort set alle andre vesteuropæiske lande.

Spm. nr. S 3856

Til kirkeministeren (14/9 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. S 3847 fra MF Arne Melchior om muslimske gravpladser, iagttage besvarelsen af spørgsmål S 673, Folketinget 1997-98, 2. samling?«

Begrundelse

Spørgeren har i et tidligere spørgsmål til justitsministeren af 22. juni 1998 spurgt til, om grundlovens §73 om ekspropriation sikrer, at arealer, der måtte være udlagt til f.eks. gravpladser, til enhver tid kan eksproprieres. Begrundelsen for spørgsmålet bedes ligeledes iagttaget. Problemstillingen er, at muslimske gravpladser er hellig jord for »tid og evighed«, uden nogen form for mulighed for at sløje eller slette gravpladsen og anvendes jorden til andre formål, sådan som det er sket mange gange med kristne kirkegårde. Men grundlovens § 73 sikrer, at alt kan eksproprieres, hvis betingelserne er tilstede.

Justitsministeren svarede, at ifølge grundlovens § 73 om ekspropriation skal tre betingelser være opfyldt. For det første skal indgrebet være påkrævet af hensyn til almenvellet. For det andet skal der være lov hjemmel til indgrebet, og for det tredje skal der betales fuldstændig er-